

Enge elastieken

Techkunst in een donker bos op Vlieland

Door Ingeborg van Lieshout

6 september 2018 21:04 • Aangepast 6 september 2018 21:05

Op het festival ITGWO afgelopen weekend op Vlieland was de lichtkunst-installatie SLue de favoriet. De effecten waren angstaanjagend en fascinerend tegelijk.

Wat schiet daar voor buitenaards wezen tussen de bomen door? De setting in een donker bos is al niet heel comfortabel, voeg daar lichtverschijnsels die je net niet echt hebt gezien en rare geluiden aan toe, en je hebt het kunstwerk SLue.

Elastieken

In de donkere bossen van [Vlieland](#) schieten abstracte vormen door de bomen heen. Eerst heel spaarzaam, zodat je net als je ernaar kijkt al niets meer ziet. Maar wie de tijd neemt om even tegen een boom aan te zitten, of op zijn rug het over zich heen laat komen, wordt beloond met een fascinerend schouwspel, wat uiteindelijk bestaat uit twee elastieken.

In het werk [SLue](#) bestuderen machine-nerds [Philip Vermeulen](#) en [Mischa Daams](#) patronen die ontstaan in de wisselwerking tussen een rondslingerend elastiek, de frequenties van het licht dat daarop schijnt én het effect daarvan op de waarneming van de kijker. Er ontstaan knipperende lichtlijnen die steeds andere golfpatronen volgen.

Hallucinerend

Beide kunstenaars zijn gefascineerd door licht, stroboscopen en chaotische krachten en de hallucinerende aantrekkingskracht van snelheid en patronen. Je vraagt je af of wat je ziet zich in je eigen brein afspeelt, of toch werkelijk aanwezig is.

SLue is het opgepompte zusje van Vermeulens [10 Meter of Sound](#), waarbij hij op zoek ging naar de geluidskwaliteiten van het elastiek. Met meerdere lijnen tussen bomen en daaronder lichtbakken met verschillende kleuren ontstond een 15 minuten durend concert.

Onzichtbaar in het donker staan de mannen zelf hun show in elkaar te mixen, met op een tablet een blokkenschema om de verschillende draden te bedienen.

Ongrijpbaar

SLue is ongrijpbaar en prachtig, maar soms ook angstaanjagend en eng, vanwege de setting en het geluid. Het is een dunne lijn tussen fascinatie en de angst dat het touw zal knappen.

